

Sygn. akt VIII RC 471/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2017 r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie VIII Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Sądu Rejonowego Piotr Szarek

Protokolant – sekretarz sądowy W. R.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 października 2017 r. w S.

sprawy z powództwa małoletniej J. Ż. (1) reprezentowanej przez matkę A. Ż.

przeciwko H. Ż.

o podwyższenie alimentów

I podwyższa wysokość alimentów należnych od pozwanego H. Ż. na rzecz małoletniej powódki J. Ż. (1) i zasądza od pozwanego H. Ż. na rzecz małoletniej powódki J. Ż. (1) alimenty w kwotach po 1 000 zł (jeden tysiąc złotych) miesięcznie, poczynając od dnia 30 października 2017 r., płatne z góry do dnia 10. każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w razie opóźnienia

w płatności którejkolwiek z rat, w miejsce alimentów w wysokości 700 zł (siedmiuset złotych) miesięcznie, ustalonych wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 9 listopada 2011 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt VIII RC 578/11;

II oddala powództwo w pozostałej części;

III nakazuje pobrać od pozwanego H. Ż. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie kwotę 180 zł (stu osiemdziesięciu złotych) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

IV odstępuje od obciążania małoletniej powódki obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego;

V wyrokowi w zakresie punktu I (pierwszego) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt VIII RC 232/17

UZASADNIENIE

Małoletnia powódka J. Ż. (1) – reprezentowana przez matkę – wniosła pozew przeciwko H. Ż. o podwyższenie alimentów z kwot po 700 zł miesięcznie do kwot po 1 200 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu m.in. wskazano, iż: od ostatniego orzekania o alimentach wzrosły koszty związane z utrzymaniem małoletniej powódki, a możliwości majątkowe pozwanego umożliwiają mu na udział w kosztach utrzymania dziecka na wyższym poziomie aniżeli dotychczas ustalony.

W odpowiedzi na pozew pozwany H. Ż. – reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika w osobie adwokata – wniosł o oddalenie powództwa w całości (k. 36 i nast.).

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew m.in. podniesiono, iż: pozwany poza alimentami dokonuje zakupu odzieży, obuwia dla małoletniej powódki, organizuje jej wypoczynek; sytuacja majątkowa pozwanego oraz jego wkład w utrzymanie dziecka nie uzasadnia podwyższenia świadczeń alimentacyjnych.

Na rozprawie w dniu 5 lipca 2017 r. przedstawicielka ustawowej małoletniej powódki wskazała, iż domaga się podwyższenia alimentów poczynając od dnia 1 lipca 2017 r. (k. 101).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia J. Ż. (1), urodzona w dniu (...) w S., pochodzi ze związku małżeńskiego H. Ż. i A. Ż..

Związek małżeński rodziców ww. małoletniej został rozwiązany przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 1 lutego 2011 r., wydanym w sprawie o sygn. akt X RC 1889/10. Jednocześnie w wyroku rozwodowym Sąd Okręgowy w Szczecinie zasądził od H. Ż. na rzecz małoletniej J. Ż. (1) alimenty w kwotach po 1 200 zł miesięcznie, płatne z góry do dnia 10. każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności w płatności każdej raty, poczynając od dnia uprawomocnienia wyroku.

Niesporne, a nadto:

- odpis skrócony aktu urodzenia małoletniej J. Ż. (1), k. 9 w aktach sprawy o sygn. X RC 1889/10,
- odpis skrócony aktu małżeństwa, k. 8 w aktach sprawy o sygn. X RC 1889/10,
- wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 1 lutego 2011 r., k. 82 w aktach sprawy o sygn. X RC 1889/10.

Wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 9 listopada 2011 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt VIII RC 578/11, obniżono wysokość alimentów zasądzonych od H. Ż. na rzecz małoletniej J. Ż. (1) wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 1 lutego 2011 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt X RC 1889/10, z kwot po 1 200 zł do kwot po 700 zł miesięcznie, płatnych do dnia 10. każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi licznymi w stosunku rocznym w razie opóźnienia w płatności, którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 1 grudnia 2011 r.;

W czasie orzekania w sprawie o sygnaturze akt VIII RC 578/11 sytuacja osobista i majątkowa rodziców małoletniej J. Ż. (1) oraz samej małoletniej przedstawiała się następująco:

Sytuacja osobista i majątkowa H. Ż.:

W dniu 10 lipca 2010 r. H. Ż. przekazał A. Ż. kwotę 300 zł w celu zakupu podręczników oraz leków dla małoletniej J. Ż. (1).

W dniu 13 sierpnia 2010 r. w miejscowość V., w Danii, urodził się syn H. Ż. – małoletni J. Ż. (2). H. Ż. zobowiązał się pisemnie, iż od kwietnia 2011 r. będzie uiszczał na rzecz ww. małoletniego alimenty w wysokości 300 zł miesięcznie. Małoletni syn powoda zamieszkiwał w dalszym ciągu w Danii.

W dniu 11 marca 2011 r. duński pracodawca wypowiedział H. Ż. umowę o pracę za 56. dniowym wypowiedzeniem, ze skutkiem na dzień 6 maja 2011 r. W okresie wypowiedzenia ww. świadczył pracę. Od maja 2011 r. do końca listopada 2011 r. H. Ż. otrzymywał zasiłek dla bezrobotnych w wysokości ok. 6.000 – 7.000 DKK miesięcznie, tj. ok. 3.600 – 4.200 zł miesięcznie.

Od maja 2011 r. H. Ż. nie ponosił wydatków związanych z najmem mieszkania w Danii. Od maja 2011 r. H. Ż. zamieszkiwał na terytorium Polski. W okresie od maja 2011 r. do listopada 2011 r. ww. z uzyskiwanego w Danii zasiłku

dla bezrobotnych (tj. z kwoty 3.600 zł – 4.200 zł miesięcznie) ponosił m.in. następujące miesięczne wydatki: spłata pożyczek zaciągniętych u znajomych – ok. 200 – 300 zł; opłata za mieszkanie – ok. 200 – 300 zł; koszty wyżywienia, odziania, zakupu środków higieny osobistej – ok. 800 zł; zakup papierosów – ok. 200 zł; ok. 500 zł – na dojazdy z miejsca zamieszkania do S. oraz na wydatki związane

z poruszaniem się po S. komunikacją miejską; 300 zł tytułem alimentów na swojego małoletniego syna J. Ż. (2). W czerwcu 2011 r., w lipcu 2011 r.,

w październiku 2011 r. H. Ż. uiszczył na rzecz małoletniej J. Ż. (1) alimenty w kwocie 100 zł, zaś we wrześniu 2011 r. uiszczył alimenty w kwocie 300 zł na rzecz swojej małoletniej córki.

W okresie od maja 2011 r. do listopada 2011 r. H. Ż. okazjonalnie przebywał w Danii, korzystając z uprzejmości swoich znajomych, którzy przy okazji swojego wyjazdu nieodpłatnie zawozili i przywozili z i do Danii H. Ż.;

H. Ż. legitymował się wykształceniem zawodowym. Z zawodu był blacharzem samochodowym, jednakże w wyuczonym zawodzie pracował jedynie przez trzy miesiące po ukończeniu szkoły zawodowej, a przed odbyciem zasadniczej służby wojskowej. H. Ż. ma ukończony m.in. kurs operatora suwnicy oraz kurs kierowcy wózka widłowego; nie został uznany za osobę niezdolną do pracy, czy też za osobę niepełnosprawną. W okresie od maja 2011 r. do listopada 2011 r. H. Ż. poszukiwał samodzielnie pracy m.in. na terenie budów w S., pomimo tego, iż nie ma doświadczenia w pracy w branży budowlanej; nadto poszukiwał pracy

w Zakładach (...) oraz w porcie w S.; z uwagi na pobieranie zasiłku dla bezrobotnych w Danii, w okresie od maja 2011 r. do listopada 2011 r., nie rejestrował się w Polsce jako osoba bezrobotna. H. Ż. był w stanie osiągać w Polsce zarobki na poziomie ok. 2.000 zł miesięcznie i jednocześnie nie miał ofert pracy za granicą.

Po powrocie z Danii H. Ż. nie sprawował osobistej pieczy nad małoletnią córką J. Ż. (1) i widywał się z nią jedynie sporadycznie. W dniu

4 czerwca 2011 r. H. Ż. wybrał się wraz z córką do kina, restauracji, a nadto zakupił córce zabawkę.

W okresie zatrudnienia H. Ż. nie poczynił oszczędności, które po ustaniu stosunku pracy pozwoliłyby mu na uiszczenie kwoty 1 200 zł miesięcznie tytułem alimentów na rzecz małoletniej J. Ż. (1), z uwagi na wysokie koszty życia w Danii oraz z uwagi na wydatki ponoszone na częste przyjazdy do Polski. Po rozwiązaniu stosunku pracy powód H. Ż. nie korzystał z żadnych form odpłatnego i zorganizowanego wypoczynku.

Sytuacja osobista i majątkowa A. Ż.:

A. Ż. uzyskiwała wynagrodzenie za pracę w wysokości ok. 900 – 950 zł netto miesięcznie; była zatrudniona na podstawie umowy o pracę, zawartej na czas określony do dnia 15 sierpnia 2012 r. A. Ż. prowadziła gospodarstwo wspólnie z małoletnią J. Ż. (1) i zamieszkiwała z nią w lokalu wynajmowanym od Gminy M. S. za pośrednictwem zakładu budżetowego Zarządu (...) w S.. Koszty związane

z utrzymaniem mieszkania, w tym związane z opłaceniem mediów w mieszkaniu, przedstawiały się następująco: 215 zł miesięcznie tytułem czynszu najmu; 90 zł, co dwa miesiące tytułem opłaty za energię elektryczną w okresie letnim oraz około 100 zł, co dwa miesiące w okresie zimowym (tj. około 6 miesięcy w roku) – łącznie 570 zł rocznie tytułem opłaty za energię elektryczną; 60 zł, co dwa miesiące tytułem opłaty za gaz; 140 zł miesięcznie tytułem opłaty za telewizję (...). Miesięczne koszty związane z zakupem pożywienia w gospodarstwie domowym A. Ż. i małoletniej J. Ż. (1) opiewały na kwotę ok. 500 zł, z tym że znaczną pomoc w zakresie wyżywienia ww. otrzymywały jeszcze od rodziców A. Ż..

Sytuacja osobista i majątkowa małoletniej J. Ż. (1):

Małoletnia J. Ż. (1) była uczniem III klasy szkoły podstawowej. Koszty związane z zakupem podręczników (350 zł rocznie) oraz przyborów szkolnych (ok. 100 zł rocznie) dla małoletniej opiewały na łączną kwotę ok. 450 zł rocznie, tj. średnio ok. 37,5 zł miesięcznie. Koszty związane z opłacaniem składek szkolnych opiewały średnio na kwotę 12,5 zł miesięcznie (tj. 150 zł rocznie). Koszt opłacenia świetlicy szkolnej opiewały na kwotę 170 zł rocznie, tj. średnio 15 zł miesięcznie. Wydatki związane z zakupem odzieży i obuwi dla J. Ż. (1) opiewały średnio na kwotę ok. 100

zł miesięcznie. Koszty związane z uczestnictwem ww. małoletniej w zajęciach tanecznych opiewały na kwotę 90 zł miesięcznie.

W okresie, gdy H. Ż. płacił alimenty w wysokości 1 200 zł małoletnia J. Ż. (1) uczęszczała na zajęcia dodatkowe na basenie za kwotę 200 zł miesięcznie. Małoletnia J. Ż. (1) chorowała na atopowe zapalenie skóry. Średni miesięczny koszt zakupu leków związanych z leczeniem przedmiotowego schorzenia opiewał na kwotę 100 zł. W związku z chorobą małoletnia winna być na odpowiedniej diecie pokarmowej. Usprawiedliwione koszty wyżywienia małoletniej opiewały na kwotę 400 zł miesięcznie. Koszt zakupu kosmetyków dla małoletniej – przeznaczonych do skóry atopowej – opiewały średnio na kwotę 50 zł miesięcznie.

Usprawiedliwione koszty związane z utrzymaniem małoletniej J. Ż. (1) opiewały na łączną kwotę ok. 1 020 zł miesięcznie. Na przedmiotową kwotę poza powyższymi wydatkami – tj. na podręczniki i przybory szkolne (37,5 zł miesięcznie), świetlicę (15 zł miesięcznie), składki szkolne (12,5 zł miesięcznie), odzież i obuwie (100 zł miesięcznie), wyżywienie (400 zł miesięcznie), leki (100 zł miesięcznie), kosmetyki (50 zł), taniec (90 zł) – składał się również udział przypadający na małoletnią w kosztach utrzymania mieszkania, tj. ok. 217,5 zł miesięcznie (1/2 opłat związanych z utrzymaniem mieszkania i opłaceniem mediów w mieszkaniu).

Dowody w aktach sprawy VIII RC 578/11:

- wyrok Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 9 listopada 2011 r., wydany w sprawie o sygnaturze akt VIII RC 578/11, k. 85;
- uzasadnienie ww. wyroku, k. 96 – 106.

Obecnie A. Ż.: ma ukończone 39 lat; legitymuje się wykształceniem średnim; od sierpnia 2016 r. jest zatrudniona na Uniwersytecie (...) na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony na stanowisko porządkowej i uzyskuje z tego tytułu wynagrodzenie w kwocie ok. 1 700 zł netto miesięcznie; nie posiada żadnego majątku; w 2017 r. otrzymała świadczenie z tytułu „wczasów pod gruszą” w kwocie 1 100 zł.

W 2016 r. A. Ż. zaciągnęła kredyt w kwocie ok. 38 000 zł, z miesięczną ratą na poziomie 754 zł, który został przeznaczony na remont mieszkania wynajętego z zasobów (...) w S.. Zmiana mieszkania wiązała się z poprawą warunków bytowych rodziny. Przed przeprowadzką A. Ż. zamieszkiwała wraz z córką w jednym pokoju; w kuchni była łazienka, a toaleta na półpiętrze na klatce schodowej. Po przeprowadzce małoletnia J. Ż. (1), a w mieszkaniu jest oddzielna kuchnia i łazienka.

Czynsz najmu za mieszkanie opiewa na kwotę 358 zł miesięcznie; opłata za energię elektryczną opiewa na kwotę ok. 150 zł, co dwa miesiące; opłata za gaz opiewa na kwotę 200 – 300 zł miesięcznie, albowiem mieszkanie jest ogrzewane piecem gazowym; telewizja kablowa oraz Internet kosztuje 125 zł miesięcznie.

Dowód:

- zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki A. Ż., k. 136 – 137;
- potwierdzenie spłaty kredytu, k. 16;
- potwierdzenie zapłaty faktury VAT za energię elektryczną, k. 17;
- faktura VAT za gaz, k. 18;
- PIT 11 A. Ż., k. 107, 113;
- umowy o pracę, k. 108, 109;

- wyciąg z rachunku bankowego, k. 110 – 112;
- zeznanie podatkowe A. Ż., k. 126.

Od 28 grudnia 2015 r. H. Ż. pozostaje w związku z małżeńskim z K. Ż., z którą małego syna J. Ż. (2), urodzonego w 2010 r. Od około 6 lat zamieszkują wspólnie w Norwegii.

W dniu 3 lipca 2017 r. w S. H. Ż. i K. Ż. zawarli umowę majątkową małżeńską, na mocy której ustanowili w swoim małżeństwie ustrój rozdzielności majątkowej.

W 2012 r. H. Ż. uległ wypadkowi przy pracy w następstwie którego miał poparzone ok. 30 % ciała. Po wypadku przebywał na zwolnieniu lekarskim, a obecnie przebywa na świadczeniu rehabilitacyjnym, które wynosi ok. 12 000 koron norweskich (NOK) miesięcznie. Świadczenie ma być wypłacane do końca listopada 2017 r. do czasu rozpatrywania wniosku o rentę. Dodatkowo po wypadku H. Ż. otrzymał dodatkowe jednorazowe świadczenie w kwocie 60 000 NOK.

K. Ż.: ma ukończone 46 lat; pracuje jako lekarz weterynarii na Uniwersytecie w O., gdzie zajmuje się zwierzętami, które są poddawane badaniom; uzyskuje wynagrodzenie za pracę na poziomie ok. 25 000 NOK miesięcznie, a nadto otrzymuje dodatkowe świadczenie w kwocie 1 000 NOK na dziecko oraz świadczenie na wakacje w kwocie ok. 20 000 zł, a w grudniu każdego roku pensja K. Ż. jest wypłacana w kwocie ok. 35 000 NOK.

W 2016 r. K. Ż. i H. Ż. zakupili w O. na kredyt mieszkanie o powierzchni ok. 75 m², które składa się m.in. z dwóch sypialni i salonu. Miesięczna rata kredytu opiewa na kwotę ok. 11 500 NOK, a opłata eksploatacyjna za mieszkanie wynosi ok. 4 900 NOK miesięcznie.

Ponadto w gospodarstwie domowym H. Ż. i K. Ż. są wydatki w kwocie: 5 000 NOK rocznie z tytułu abonamentu RTV; 600 NOK z tytułu utrzymania telefonów; 8 000 NOK miesięcznie jest przeznaczane na wyżywienie; 3 000 NOK miesięcznie (płatne przez 11 miesięcy roku) jest wydatkowane na świetlicę szkolną małego J. Ż. (2); 3 200 NOK rocznie na zajęcia Aikido małego J. Ż. (2); 1 200 NOK miesięcznie na ubezpieczenie samochodu; 1 000 NOK miesięcznie na paliwo do samochodu; 400 NOK miesięcznie na zakup leków przeciwdepresyjnych dla H. Ż.; 800 NOK miesięcznie koszty zakupu odzieży; 500 NOK miesięcznie koszty zakupu zabawek dla dziecka; 2 000 zł tytułem spłaty zadłużenia z kart kredytowych w Polsce.

W 2016 r. K. Ż. i H. Ż. byli wraz z małym J. Ż. (2) na wakacjach we W., na które to wakacji zabrali również na własny koszt małą J. Ż. (1). Dodatkowo wracając z W. zabrali do Norwegii na wypoczynek małą J. Ż. (1).

W Polsce H. Ż. jest właścicielem samochodu marki M. (...) z 2001 r., który zakupił po wypadku w 2012 r., a którego ubezpieczenie OC

i AC kosztuje ok. 1 400 zł rocznie. Nadto jest właścicielem mieszkania w P., za które płaci podatek od nieruchomości w kwocie 305 zł rocznie, a nadto ponosi koszty ogrzewania elektrycznego zimą, tj. 900 zł, co dwa miesiące.

Średnio trzy razy w roku H. Ż. przylatuje do Polski. Jednorazowo podróż w obie strony kosztuje ok. 2 000 NOK, tj. ok. 6 000 NOK rocznie. W czasie pobytów w Polsce, które trwają jednorazowo ok. 2 – 3 tygodni spotyka się każdorazowo z 4 – 6 razy z córką J.. H. Ż. zakupił córce aparat telefoniczny iPhone oraz aparat fotograficzny za kwotę 900 zł. Dodatkowo w czasie pobytów w Polsce zdarza się, że H. Ż. zakupuje córce firmowe obuwie, odzież. Podczas pobytów w Polsce H. Ż. uczęszcza na zajęcia Aikido, za które przez cały rok płaci po 100 zł miesięcznie.

Obecnie H. Ż. ma ukończone 41 lat.

Dowód:

- zeznania pozwanego H. Ż., k. 137 – 139;
- zeznania świadka K. Ż., k. 133 – 135;
- zeznania świadka B. J., k. 102;
- umowa kredytu mieszkaniowego, k. 73 – 74;
- harmonogram spłaty kredytu mieszkaniowego, k. 96 – 97;
- decyzja w przedmiocie zasiłku rehabilitacyjnego, k. 75;
- zestawienie wypłaty zasiłku rehabilitacyjnego, k. 77 – 78;
- wyciągi z rachunku bankowego, k. 82 – 95;
- zestawienie wynagrodzenia K. Ż., k. 98, 99, 100.

Obecnie małoletnia J. Ż. (1): ma ukończone 15 lat; uczęszcza do III klasy gimnazjum; nie posiada majątku; choruje na atopowe zapalenie skóry (...).

Średniomiesięczne koszty związane z utrzymaniem małoletniej J. Ż. (1) opiewają na kwotę **ok. 1 500 zł** i w szczególności w wymiarze średniomiesięcznym przedstawiają się następująco: udział w opłatach związanych z mieszkaniem – **317 zł** (1/2 czynszu – 179 zł; 1/2 miesięcznej opłaty za energię elektryczną – ok. 38 zł; 1/2 opłaty za gaz – 100 zł); udział w racie kredytu przeznaczonego na remont mieszkania – **377 zł** (1/2 z 754 zł); **450 zł** koszty wyżywienia; **200 zł** koszty zakupu odzieży, obuwia, bielizny; **100 zł** koszty zakupu chemii gospodarczej, kosmetyków – w tym kremu nawilżającego do skóry z (...), artykułów higienicznych; **17 zł** na radę rodziców oraz na wyjścia do kina (200 zł rocznie / 12 miesięcy); **25 zł** na zakup wyprawki szkolnej, podręczników, które nie są udostępniane przez szkołę, ubezpieczenie (100 zł podręczniki + 150 zł wyprawka szkolna + 59 zł ubezpieczenie szkolne = 309 zł / 12 miesięcy); **20 zł** na zakup leków S..

Dowód:

- zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki A. Ż., k. 136 – 137;
- faktury VAT za odzież, obuwie, k. 8, 9, 12, 13,
- zaświadczenie lekarskie, k. 19.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo małoletniej J. Ż. (1) o podwyższenie alimentów okazało się częściowo zasadne.

Ustalony powyżej stan faktyczny oparty został na całokształcie materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, a w szczególności na powyżej powołanych dowodach z dokumentów znajdujących się w aktach niniejszej sprawy oraz w aktach spraw VIII RC 578/11 oraz X RC 1889/10, albowiem strony nie kwestionowały zarówno autentyczności, jak i treści tychże dokumentów i jednocześnie Sąd nie powziął wątpliwości, co do wiarygodności przedmiotowych dokumentów.

Ponadto podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie stanowiły zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki oraz pozwanego i powołanych powyżej świadków, albowiem w zakresie istotnym z punktu widzenia rozstrzygnięcia przedmiotu niniejszego postępowania zeznania te były wewnętrznie spójne, korespondowały wzajemnie ze sobą oraz z treścią dokumentów zgromadzonych w sprawie – której z wyżej podanych względów zostały uznane przez niniejszy Sąd za wiarygodne.

Powództwo małoletniej J. Ż. (1) o podwyższenie alimentów zostało oparte o art. 138 k.r.o. Zgodnie z powołanym unormowaniem, w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie albo zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych (Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz pod red. prof. dr hab. Krzysztofa Pietrzykowskiego, 2. wydanie, Wydawnictwo C.H. Beck, s. 1123).

W ocenie Sądu, przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe w sposób jednoznaczny wykazało, że potrzeby uprawnionej do alimentów uległy zwiększeniu w takim stopniu, iż wymagana była zmiana wysokości alimentów należnych od pozwanego na rzecz małoletniej J. Ż. (1), a możliwości zarobkowe pozwanego to umożliwiają.

W ocenie Sądu, wszystkie wydatki wyszczególnione w stanie faktycznym niniejszego uzasadnienia, jako koszty związane z utrzymaniem małoletniej powódki i we wskazanej tam wysokości, są wydatkami usprawiedliwionymi w rozumieniu art. 135 § 1 k.r.o., a więc wydatkami, które powinny być pokrywane w pierwszej kolejności przez rodziców dziecka. Podkreślenia wymaga przy tym fakt, iż przedmiotowe wydatki (oraz ich wysokość) – oceniana przez pryzmat zasad doświadczenia życiowego i zawodowego – są adekwatne do potrzeb małoletniej powódki przy uwzględnieniu jej wieku, stanu zdrowia, dotychczasowego poziomu życia, możliwości zarobkowych i majątkowych rodziców dziecka, potrzeb rozwojowych, emocjonalnych, społecznych dziecka, potrzeby stymulowania jej rozwoju, a także przy uwzględnieniu cen dóbr i usług jakie wiążą się z zaspokajaniem poszczególnych potrzeb. W konsekwencji, wysokość przedmiotowych wydatków nie może być poczytana za zbyt wygórowaną.

W tym miejscu należy wskazać, iż łączna wysokość wydatków związanych z utrzymaniem małoletniej powódki stanowi pewne minimum, albowiem nie uwzględnia ona chociażby m.in. wydatków na: organizację wypoczynku; zakup bielizny pościelowej; kieszonkowe; dostęp do Internetu i telewizji kablowej w domu; zajęcia dodatkowe – zajęcia taneczne.

Wątpliwości Sądu nie budził fakt, że wydatki związane z remontem mieszkania, w którym przebywa małoletnia powódka i związana z tym spłata kredytu oraz wydatki związane z regulowaniem podwyższonego w porównaniu do poprzednio prowadzonej sprawy czynszu najmu są jak najbardziej usprawiedliwione w rozumieniu powołanego art. 135 § 1 k.r.o. W szczególności należy wskazać, iż obecnie małoletnia ma swój pokój – co jak podkreślała obecna żona pozwanego jest standardem w Norwegii i dlatego musieli z pozwanym zakupić trzypokojowe mieszkanie w O. – a mieszkanie jest wyposażone w łazienkę i jest wolne od wilgoci. W ocenie Sądu, również w Polsce powyższe warunki bytowe należy uznać za standard do którego należy zmierzać i w związku z tym działania A. Ż. w celu poprawy warunków bytowych i związane z tym wydatki w sposób jak najbardziej zasadny wpływają na wysokość świadczenia alimentacyjnego należnego od pozwanego.

Kolejno należy podnieść, że kwestionowany przez stronę pozwaną wydatek na średniomiesięcznym poziomie 200 zł na zakup odzieży, obuwia, bielizny dla piętnastoletniej J. Ż. (1) nie jawi się jako wygórowany, jeżeli przez pryzmat zasad doświadczenia życiowego i zawodowego uwzględni się ceny jednostkowe poszczególnych produktów (np. obuwia, bielizny itp.). W ocenie Sądu, nawet uwzględniając okoliczność, że pozwany okazjonalnie dokonuje powyższych zakupów dla dziecka, to i tak nie sposób uznać w świetle materiału dowodowego sprawy, że w całości zaspokaja przedmiotowe potrzeby dziecka, albowiem taka okoliczność nie wynika z dokumentów zgromadzonych w sprawie i nie została przyznana podczas zeznań przez matkę dziecka.

Reasumując dotychczasowe rozważania należy powtórnie wskazać, iż postępowanie dowodowe wykazało, że usprawiedliwione wydatki związane z utrzymaniem małoletniej powódki J. Ż. (1) wynoszą ok. 1 500 zł miesięcznie i taka też kwota stanowi punkt wyjścia do dalszych rozważań, w jakim zakresie rodzice winni pokryć przedmiotowe wydatki.

Przechodząc do dalszej części rozważań należy wskazać, iż zgodnie z art. 135 § 2 k.r.o. wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Przekładając powyższe ustalenia na grunt niniejszej sprawy nie można tracić z pola widzenia okoliczności, że pozwany w ograniczonym zakresie zwalnia się z obowiązku alimentacyjnego poprzez osobistą pieczę nad córką, albowiem widuję się z nią kilkanaście razy w roku i to przez kilka, czy kilkanaście godzin jednorazowo. Oczywistym jest to, że wobec nastoletniej powódki osobista piecza rodzica odgrywa mniejszą rolę aniżeli w odniesieniu do kilkuletniego dziecka, ale nie można jednak tracić z pola widzenia okoliczności, że tę pieczę na co dzień sprawuje matka dziecka i w konsekwencji nie może na tym samym poziomie co pozwany ponosić kosztów związanych z utrzymaniem małoletniej. Za ostatnią uwagę przemawia również okoliczność, że matka dziecka ma mniejsze możliwości zarobkowe i majątkowe niż pozwany.

W odniesieniu do kwestii możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego należy wskazać, że uzyskuje on obecnie dochód – w przeliczeniu na PLN wg średniego kursu NBP z daty wyrokowania – na poziomie ponad 5 300 zł netto miesięcznie (12 000 NOK), a żona pozwanego ponad 12 000 zł netto miesięcznie (11 miesięcy po 25 000 NOK [275 000 NOK] + wynagrodzenie za pracę w grudniu w kwocie 35 000 NOK + świadczenie urlopowe 20 000 NOK = 330 000 NOK / 12 miesięcy = 27 500 NOK miesięcznie). Powołanie dochodów obecnej żony pozwanego ma na celu wskazanie, że jest ona w stanie w większym zakresie przejąć na siebie ciężar utrzymania gospodarstwa domowego pozwanego – co zresztą czyni – aby umożliwić H. Ż. większe partycypowanie w kosztach utrzymania córki J. Ż. (1). Zestawienie dochodów i wydatków gospodarstwa domowego pozwanego (wyszczególnionych w stanie faktycznym niniejszego uzasadnienia) wskazuje, że dysponuje on z żoną taką ilością wolnych środków, że może ponosić alimenty w wyższej wysokości aniżeli ustalone w 2011 r. Sąd nie traci z pola widzenia okoliczności, że wypłacanie pozwanemu świadczenia rehabilitacyjnego zostanie zakończone pod koniec listopada 2017 r. Niemniej z przedłożonego przez pozwanego dokumentu (k. 75) wynika, że ubiega się on w Norwegii o rentę. W sytuacji, gdy uzyska on rentę, to będzie miał możliwość regulowania alimentów z przedmiotowego świadczenia, a w sytuacji, gdy nie uzyska renty i nie posiada orzeczenia o niezdolności do pracy, to będzie musiał świadczyć pracę i z tego źródła regulować świadczenia alimentacyjne.

Pozwany wskazywał, że dotychczas oprócz alimentów na potrzeby córki przeznaczał ok. 5 000 zł rocznie. W sytuacji, gdy obecnie pozwany część tych pieniędzy przekaże w postaci alimentów na bieżące utrzymanie dziecka, to i tak pozostaną mu środki, aby finansować wspólne spędzanie z dzieckiem czasu.

W ocenie Sądu, w realiach sprawy nie ma podstaw do uznania, że pozwany musiał kupować córce drogi telefon (iPhone) za kilka tysięcy złotych, czy też drogi aparat fotograficzny, skoro inne podstawowe potrzeby materialne małoletniej były z trudem zaspokajane. Pierwszeństwo w zaspokajaniu mają podstawowe potrzeby dziecka, które zostały wymienione w stanie faktycznym uzasadnienia i w sytuacji majątkowej rodziców małoletniej J., to te potrzeby muszą być priorytetowo zaspokajane.

W ocenie Sądu, pozwany jest w dużo lepszej sytuacji majątkowej i zarobkowej niż matka dziecka, która wykorzystuje swoje możliwości zarobkowe – przy uwzględnieniu jej wykształcenia, wieku i doświadczenia zawodowego – a nadto pozwany nie zwalnia się z osobistej pieczy w takim stopniu jak matka dziecka, a zatem w ok. 2/3 części winien pokrywać koszty związane z utrzymaniem córki, tj. ok. 1 000 zł miesięcznie.

Uwzględniając okoliczność, że dotychczas pozwany poza alimentami dobrowolnie rzeczowo świadczył na rzecz córki, to Sąd zasądził podwyższone świadczenia alimentacyjne od chwili wyrokowania, aby nie doprowadzić do sytuacji, że wydatki dotychczas ponoszone przez H. Ż. na dziecko nie zostały uwzględnione przez Sąd i jednocześnie, aby wskazać pozwanemu, że obecnie musi nieco zmienić swoją praktykę w zakresie pokrywania kosztów utrzymania córki, a więc, że musi pokrywać w większym zakresie podstawowe usprawiedliwione potrzeby dziecka.

Powództwo o zapłatę alimentów ponad kwotę 1 000 zł miesięcznie oraz za okres sprzed wyrokowania podlegało, jako niezasadne oddaleniu.

Mając na względzie całokształt powyższych ustaleń orzeczono, jak w punktach I i II wyroku.

Kolejno należy wskazać, iż małoletnia powódka była z mocy ustawy zwolniona od kosztów sądowych, albowiem zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt 2 u.k.s.c. nie ma obowiązku uiszczania kosztów sądowych strona dochodząca roszczeń alimentacyjnych. Stosownie do treści art. 113 ust. 1 u.k.s.c., kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąża przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Z uwagi na to, iż podwyższono alimenty z kwot po 700 zł miesięcznie do kwot po 1 000 zł miesięcznie, to należało uznać, że nieuiszczone koszty sądowe (stricte opłata od pozwu) opiewają w niniejszej sprawie na kwotę 180 zł. Zgodnie bowiem z art. 13 ust. 1 u.k.s.c., opłatę stosunkową pobiera się w sprawach o prawa majątkowe; wynosi ona 5 % wartości przedmiotu sporu (300 zł x 12 miesięcy x 5 %).

Z tych też względów orzeczono, jak w punkcie III wyroku.

Z uwagi na to, że małoletnia powódka nie posiada majątku i poza alimentami nie posiada źródeł utrzymania, to Sąd uznał, że w odniesieniu do małoletniej powódki zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek – w rozumieniu art. 102 k.p.c. – obligujący Sąd do odstąpienia od obciążenia małoletniej J. Ż. (1) obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego.

Z tych też względów orzeczono, jak w punkcie IV wyroku.

Stosownie do treści art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c., sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza alimenty – co do rat płatnych po dniu wniesienia powództwa, a co do rat płatnych przed wniesieniem powództwa za okres nie dłuższy niż za trzy miesiące.

Z tych też względów orzeczono, jak w punkcie V wyroku.